

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۲۳

عبدالباري جهاني

د علامه اقبال څلوريځي اتمه برخه

زما سلام دی پر صوفیانو د خلوت په تاریکو کې
چې مطلب یې خپل خالق وي د معنی په رباتو کې
د همت یې زه غلام یم چې پر ځان باندي مین وي
د خودی په نور چې ویني خدای په خپلو آیینو کې

****

غوټی وویل شبنم ته وایه بنکلی گل پرسته
مور چې زیرو په چمن کې تنگي سترگي له السته
مور له هسکه خبر نه یو چې لمرونه پکښې گرځي
فرق د لوړو او ژورو هلته کیږي او نسته؟

****

دا د رنگ او بوی نری ده زما او ستا د پوهېدلو
په دې بڼ کې سړي غونچي دي د شکولو بویولو
مگر پام چې پټي نه کړي له خپل ځانه څخه سترگي
چې په ځان کې دي اسرار دي د لیدلو پوهېدلو

****

تا هنوز شلولي نه دي د اوبو، خټو بندونه
د رومي او افغاني دي پر ځان ایښي دي نومونه
زه اول آدم پیدا یم بی له رنگه بی له بویه
بیا هندي او توراني یم راته یو دي سل قومونه.

ز من گو صوفیان با صفا را
خداجویان معنی آشنا را
غلام همت آن خود پرستم
که با نور خودي بیند خدا را

****

به شبنم غنچه نو رسته اي گفت
نگاه ما چمن زادن رسا نیست
در آن پهنا که صد خورشید دارد
تمیز پست و بالا هست یا نیست؟

****

جهان رنگ و بو فهمیدنی هست
درین وادي بسی گل چیدني هست
ولی چشم از درون خود نه بندي
که در جان تو چیزی دیدنی هست

****

هنوز از بند آب و گل نه رستي
تو گویی رومي و افغاني ام من
من اول آدم بی رنگ و بویم
از آن پس هندي و توراني ام من